

Glasnik Svetog Jurja

List Župe Sveti Juraj u Trnju
godina 2. (2005) br.6

KRUNICA

PROŠTENJA

PJEŠICE NA
BISTRICU

OČE NAŠ

SPONTANA LJUBAV

Ne stavljaš svoju ljubav na zlatarsku vagu. Nemoj početi vagati koliko ćeš dati, i mjeriti dokle ćeš ići. Tvoja ljubav neka bude spontana.

Izvagana i izmjerena ljubav nije nikakva ljubav. To je računica. Takva ljubav ne veseli. S njome nećeš biti sretan. Nepokretan i ravnodušan samo životariš, dani prolaze kao spor putnički vlak. U tvojoj nutрини nikada neće biti toplo. Ti nikada nećeš imati volje ni da zapjevaš, ni da zaigraš.

Spontana ljubav je nešto fantastično. Spontana ljubav prema tvome mužu, tvojoj ženi, prema ljudima u blizini, u tvojoj okolini. Prema nekome tko trpi; prema nekome tko stoji na rubu. Spontana ljubav: po njoj tek postaješ čovjek.

Tvoje bogatstvo nije u onome što imaš, nisu materijalna dobra koja posjeduješ, nego ono u čemu uživaš. Ako se možeš radovati cvijetu, smiješku, dječjoj igri, ti si bogatiji i sretniji od milijunaša. Spontana ljubav prema ljudima i stvarima koje te okružuju, to je tvoje najveće bogatstvo. Tada se možeš odreći mnogo toga.

SADRŽAJ

Dragi moji župljani!

(3)
Krunica
(4,5)

Kako molimo krunicu
(6,7)

Oče naš
(8)

Čudotvorna medaljica
(9,10)

Sv. Marko Križevčanin
(11,12)

Koliko daleko točno možemo ići?
(13)

Sveti Ivan Nepomuk – zaštitnik od
voda
(14,15)

Prvo proštenje BDM Kraljice
(15)

Proštenje u Donjem Hrašćanu
(16,17)

Modrave
(17)

Pješice na Bisticu
(18)

Statistika
(19,20,21,22)

Humor
(23)

LIST UREĐUJU: mladi župe Sveti Juraj
u Trnju.

Kontakt telefon:

Župni ured:628-011

Dragi moji župljani!

**Za Vas dragi župljani
za Vas mlade i ostarjele
za Vas zdrave i paralizirane, uzete,
za Vas sretne i potištene, klonule,
za Vas koji vidite i slijepe,
za Vas koji čujete i gluhe,
za Vas koji govorite i nijeme,
za Vas razvijene i tjelesnim manama i slabostima,
za vas čitave i operirane,
za Vas koji vozite i stradali na cestama,
za Vas koji ne plaćete i žalosne,
za Vas koji sve imate i razbaštinjene,
za Vas pravedne i prevarene,
za Vas koji hodate i koje je život prignječio na sve strane,
za Vas u svojim kućama i bolnicama,
za Vas u dragom Međimurju i u Tuđini,
za Vas mladi i zreli i stari
Za Vas opet izlazi župni list
koji želi biti poruka nade, utjehe, okrepe
i još najviše
poruka radosti, poruka mira, poruka sreće.
Stoga uzmi naš župni list, čitaj iz njega,
zamoli nekoga da Ti čita od vremena do vremena po koju stranicu.
Bit će Ti pomoć i utjeha za Tvoje srce,
slatka i duboka radost za Tvoju dušu.
Rastjerat će malo Tvoju dosadu i zlovolju.
Previše se Ti nemoj umarati.
Iza kratkog čitanja, zatvori list i odmori se....
Opet ćeš ga uzeti kasnije.**

Darko, župnik

KRUNICA

RADOSNA OTAJSTVA

Navještenje

Pohodjenje

Rođenje

Prikazanje

Nalaženje

Moliti Krunicu puno je važnije od poznavanja njene povijesti. Ipak, poznavanje porijekla Krunice (Ružarija) može nas puno naučiti o ovoj velikoj molitvi.

Počeci ove molitve sežu u ranu kršćansku praksu recitiranja 150 psalama iz Biblije, ili svakodnevno, ili tjedno, kao način molitve. Oni koji nisu mogli recitirati psalme počeli su govoriti 150 molitava, najčešće Očenaša, često koristeći mala zrnca kako bi brojili molitve.

Do srednjeg vijeka običaj moljenja Očenaških zrnaca postao je uobičajen u mnogim zemljama Europe. Krunica je oblik pobožnosti Blaženoj Djevici Mariji. Sastoji se od razmišljanja i molitava koje su usredotočene na život Kristov, od Njegova rođenja do uskrsnuća, i Djevice Marije. Razmišljanja se još nazivaju otajstvima, a dijele se u četiri niza: radosna, žalosna, slavna, svjetlosna. Molitve Krunice se broje pomoću niza zrnaca (brojanice). Možemo susresti krunice koje su izrađene poput vijenca ruža, u kojima boja cvjetova: bijela, crvena i zlatna, daju prepoznati pojedine nizove otajstava.

Jezgra te pobožnosti sastoji se u kontinuiranom moljenju pet nizova od po jednog Očenaša i deset Zdravomarija (ili od petnaest takvih nizova). Kontrola nad brojem izgovorenih molitava vrši se na ružariju (krunici, čislu, brojanici), tj. na sistematski nanizanim većim zrcima (za Očenaše) i manjim zrcima (za Zdravomarije) što su nadjeveni na vrpci ili ulančani na metalnom lančiću, koje onaj što moli drži u ruci i prebire prstima. U principu prastari način nizanja napamet znanih molitava, Krunica je u samostanskim sredinama Istoka i Zapada nadoknađivala količinom ponavljanih istih molitvenih formula u ustima nepismenog redovnika (brata, laika, profeta) onu količinu svaki dan pročitanih molitvenih tekstova koje je čitajući molio pismeni redovnik-svećenik. Stoga se npr. broj od sto pedeset Zdravomarija simbolički poklapa s brojem od sto pedeset psalama iz psalterija.

Sistem moljenja u pobožnosti Krunice (Ružarija) razvijao se stoljećima. U buli iz godine 1479. papa Siksto IV. već spominje da se umeće Očenaš nakon svakih deset Zdravomarija, ali još ne spominje da se mole otajstva sv. Ružarija, ni Vjervanje, a ni molitva Slava Ocu. Razmišljanje o otajstvima sv. Krunice (za vrijeme moljenja svake desetice Zdravomarijâ) započinje pojedinačno početkom XV. stoljeća, a uvodi se u

ŽALOSNA OTAJSTVA

Molitva

Bičevanje

Krista krune

Nošenje križa

Raspeće

SLAVNA OTAJSTVA

Uskrsnuće

Uzašašće

Silazak Duha

Uznesenje Marije

Krunidba Marije

opću praksu početkom XVI. stoljeća, pa se u ikonografiji sv. Krunice počinju prikazivati otajstva tek od konca XV. stoljeća. Otajstva se dijele na četiri grupe:

1. radosna otajstva
2. žalosna otajstva
3. slavna otajstva
4. otajstva svjetla

Naziv Ružarij (lat. rosarium) nastao je u srednjem vijeku asocijacijom na oblik modnog, prigodnog svečanog vijenca od ruža nanizanih na konac što su ga mlada gospoda i dame u galantnim gotičkim stoljećima stavljala sebi oko glave. Stoga se u srednjovjekovnoj ikonografiji od konca XV. stoljeća simbol svetog Ružarija redovito prikazuje vijencem od pedeset bijelih ruža (Zdravomarije), u koji su interpolirane veće crvene ruže (Očenaši) ili pak medaljoni s pet rana Kristovih ili s prikazom otajstava sv. Ružarija.

Prvi prikazi Bogorodice od Svetog Ružarija datiraju iz konca XV. stoljeća. na njima je uglavnom stojeći (rjeđe sjedeći) lik Bogorodice s Djetetom u naručju, koja stoji na polumjesecu i iz koje izbijaju zlatne zrake (apokaliptička vizija žene odjevene u sunce, Otk 12, 1, i koja je okružena vijencem ruža kao mandorlom (bademak).

U XVI. stoljeću javlja se nova ikonografija gdje Bogorodica, najčešće sjedeći, dijeli Ružarij sama (ili ga dijeli Krist na njenom krilu) sv. Dominiku koji kleči ili drugim svecima dominikanskog reda ili pak vjernicima, a pozadina Bogorodičina lika optočena je medaljonima u kojima su prikazana otajstva sv. Ružarija.

Prema tradiciji koju je podržavao i širio red dominikanaca, pobožnost sv. Ružarija pokrenuo je utemeljitelj ovoga reda sv. Dominik, u XIII. stoljeću, u vrijeme borbe protiv heretika albigenza. Počevši od XVII. st. pobožnost sv. Ružarija je u rukama dominikanaca. Oni je usmjeruju, i dosljedno tome, oni djeluju i na ikonografiju ove teme.

I danas se prilikom moljenja Krunice Očenaš moli prije svake desetice Zdravo Marije, a meditiranje o otajstvima Isusova života i uskrsnuća ostaju temelj ove molitve.

OTAJSTVA SVJETLA

Krštenje

Objavljenje slave

Navještenje

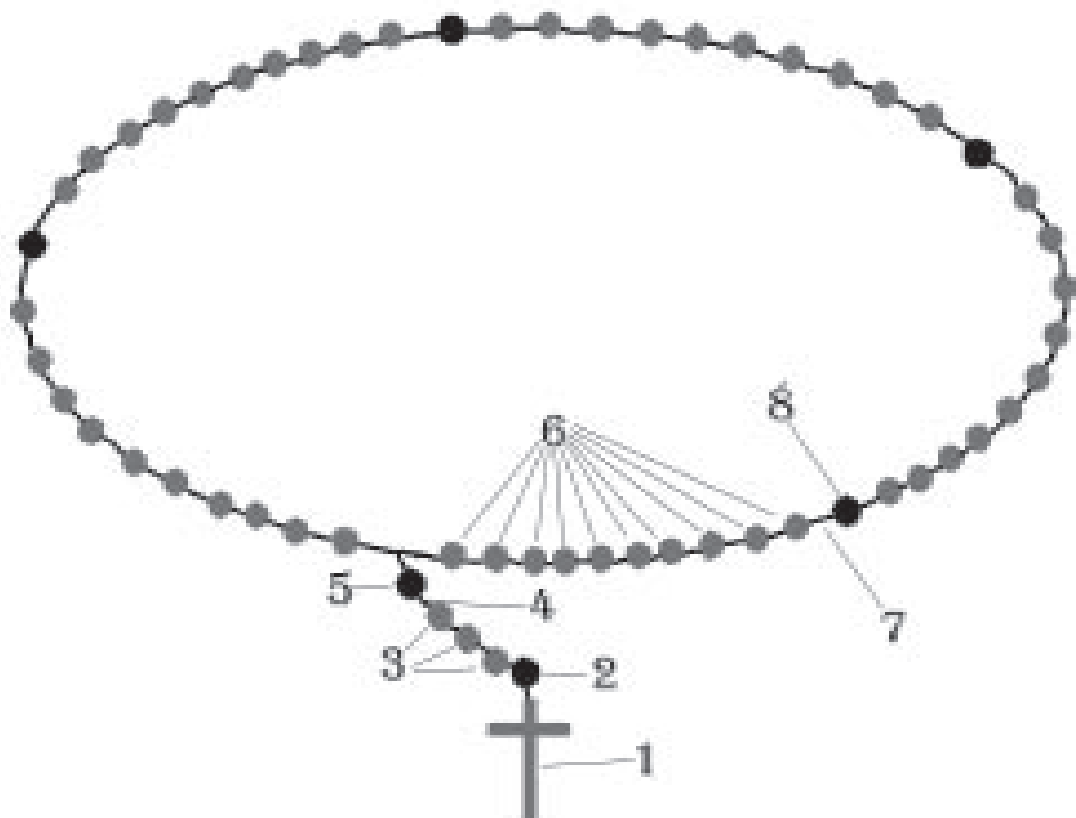
Preobraženje

Ustanovljenje sv. Euharistije

Kako molimo krunicu

Najprije izmolimo Vjerovanje(1), Oče naš(2) i tri puta Zdravo Marijo(3). Zdravo Marijo molimo tako da svaki put iza riječi “Isus” dodamo:

1. koji neka nam umnoži vjeru
2. koji neka nam utvrdi ufanje
3. koji neka nam usavrši ljubav (npr. Zdravo Marijo, milosti puna, Gospodin s tobom! Blagoslovljena Ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje Isus-koji neka nam umnoži vjeru. Sveta Marijo, Majko Božja, moli za nas grešnike sada i na času smrti naše. Amen.)

Iza toga molimo Slava Ocu(4), te

Oče naš(5). Zatim deset puta molimo Zdravo Marijo(6), te nakon riječi “Isus” dodajemo jedno otajstvo (nabrojena su na sljedećoj stranici). Nakon deset Zdravo Marija molimo Slava Ocu(7). na kraju svake desetke molimo O moj Isuse. Ponovno izmolimo Oče naš(8), te deset Zdravo Marija...

Na kraju se moli Zdravo Kraljice.

Ako krunicu molimo svaki dan, papa Ivan Pavao II. dao je prijedlog za podjelu krunica na dane u tjednu; npr. ponedjeljak-radosna, utorak-žalosna, srijeda-slavna, četvrtak-svjetlosna, petak-žalosna, subota-radosna, nedjelja-slavna.

Radosna otajstva

1. Koga si, Djevice, po Duhu Svetom začela
2. Koga si, Djevice, Elizabeti u pohode nosila
3. Koga si, Djevice rodila
4. Koga si, Djevice, u hramu prikazala
5. Koga si, Djevice, u hramu našla

Žalosna otajstva

1. Koji se za nas krvlju znojio
2. Koji je za nas bičevan bio
3. Koji je za nas trnjem okrunjen bio
4. Koji je za nas teški križ nosio
5. Koji je za nas raspet bio

Slavna otajstva

1. Koji je od mrtvih uskrsnuo
2. Koji je na nebo uzašao
3. Koji je Duha Svetoga poslao
4. Koji je tebe, Djevice, na nebo uzeo
5. Koji je tebe, Djevice, na nebu okrunio

Svjetlosna otajstva

1. Koji se u Jordanu dao krstiti
2. Koji je na svadbi u Kani objavio svoju slavu
3. Koji je navjestio: “ Obratite se! Približilo se Kraljevstvo Božje”
4. Koji se na gori Taboru preobrazio
5. Koji je na Posljednjoj Večeri ustanovio svetu Euharistiju

I-Vjervanje(apostolsko)

Vjerujem u Boga, Oca svemogućega, Stvoritelja neba i zemlje. I u Isusa Krista, Sina njegova jedinoga, Gospodina našega koji je začet po Duhu Svetom, rođen od Marije djevice, mučen pod Poncijem Pilatom, raspet, umro i pokopan; sašao nad pakao, treći dan uskrsnuo od mrtvih, uzašao na nebesa, sjedi o desnu Boga Oca svemogućega; odonud će doći suditi žive i mrtve.

Vjerujem u Duha Svetoga, svetu Crkvu katoličku, općinstvo svetih, oprostjenje grijeha, uskrsnuće tijela, život vječni. Amen.

3,6-Zdravo Marijo

Zdravo Marijo, milosti puna, Gospodin s tobom! Blagoslovljena Ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje Isus. Sveta Marijo, Majko Božja, moli za nas grešnike sada i na času smrti naše. Amen.

O moj Isuse (Molitva fatimskog anđela)

O moj Isuse, oprosti nam naše grijeha, očuvaj nas od paklenoga ognja, dovedi u raj sve duše, osobito one kojima je najveća potreba tvoga milosrđa.

2,5,8-Oče naš

Oče naš, koji jesi na nebesima, sveti se ime tvoje, dođi kraljevstvo tvoje, budi volja tvoja kako na nebu tako i na zemlji. Kruh naš svagdanji daj nam danas. I otpusti nam duge naše kako i mi otpuštamo dužnicima našim. I ne uvedi nas u napast, nego izbavi nas od zla. Amen.

4,7-Slava Ocu

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu. Kako bijaše na početku, tako i sada i vazda i u vijeke vjekova. Amen.

Zdravo Kraljice

Zdravo Kraljice, majko milosrđa, živote, slasti i ufanje naše, zdravo! K Tebi vapijemo prognani sinovi Evini. K Tebi uzdišemo tugujući i plačući u ovoj suznoj dolini. Svrni dakle, zagovornice naša, one svoje milostive oči na nas, te nam poslje ovoga progona pokaži Isusa, blagoslovljeni plod utrobe svoje. O blaga, o mila, o slatka Djevo Marijo!

Oče naš

Mt 6,9-15

OČE: Veliki, neizmjerni, tajanstveni Bog - moj je pravi Otac. Ja nosim tragove njegove dobrote i ljubavi. Ja sam dijete ljubavi. Imam Oca koji me voli, koji mi se veseli, koji u meni uživa. Koliko ova temeljna istina moje vjere oživljuje, pokreće, preobražava moje misli, riječi, djela, čitavo moje biće?

NAŠ: On nije samo moj Otac. On je Otac svakog čovjeka, svih ljudi. Zato smo mi svi braća i sestre. Skrivena povezanost jedva se primjećuje. Treba puno truda i vremena da nam se pročiste oči srca da prepoznam sve ljude kao svoju braću i sestre. Kako ću u konkretnim ljudima prepoznati da su djeca Božja, za njih i s njima moliti, raditi?

KOJI JESI: Bog nije iluzija, imaginarna čežnja ljudskog bića za snagom, nježnošću, ljubavlju. Bog je najstvarnija stvarnost – temelj svake druge stvarnosti. Kako se stvarnost da Bog postoji odražava na moj život, na moje misli, riječi, djela?

NA NEBESIMA: Osim ovog vidljivog svijeta postoji isto tako stvaran, nevidljivi, duhovni svijet. Heb 11,3 kaže da «vidljivo nije nastalo iz vidljivoga, nego iz nevidljivoga» Koliko je nevidljiva, duhovna stvarnost prisutna u mom načinu razmišljanja i djelovanja?

SVETI SE IME TVOJE: Kad upoznamo Boga kakav jest trebat će nam vječnost da ga dostojno proslavimo, predanje čitavog bića Bogu da izrekemo ono što Bog zaslužuje. Koliko se po meni Bog sada slavi?

DOĐI KRALJEVSTVO TVOJE:

Kraljevstvo istine i pravde, ljubavi i mira, kraljevstvo svetosti i milosti, punina sreće i blaženstva. Čežnja za srećom su tragovi tog kraljevstva u mom srcu?

BUDI VOLJA TVOJA – KAKO NA NEBU TAKO I NA ZEMLJI: Volja Božja = Božja ljubav prema meni i svemu stvorenom. On zna i hoće ono što je za nas najbolje – zato želim da bude onako kako On hoće. Dopuštam li da Volja Božja po savjesti upravlja mojim životom?

KRUH NAŠ SVAGDANJI DAJ NAM DANAS: Kruh je život i sve ono što čuva i produžuje život. Povjeravam li rado Bogu svoj život i sve što taj život podržava? Očekujem li s povjerenjem Božju pomoć u svim mojim tjelesnim i materijalnim potrebama?

I OTPUSTI NAM DUĞE NAŠE: Svi smo tako otrovani grijehom da se ne možemo sami izbaviti od tog zla koje nam priprema smrt. Kad nam Bog oprostí grijehe postajemo slobodni od zla i ne bojimo se smrti, jer smo «iz smrti prešli u život».

KAKO I MI OTPUŠTAMO DUŽNICIMA NAŠIM: Kad kažem bratu, sestri: Opraštam Ti, jeka mojih riječi od Božjeg Srca meni govori: Opraštam Ti.

I NE UVEDI NAS U NAPAST: Ne dopusti, Oče, takve okolnosti u kojima se neću moći osloboditi zavodljivosti grijeha. Neka mi Tvoja snaga i milost bude štit i obrana!

NEGO IZBAVI NAS OD ZLA: Snagom svoga Duha pobijedi zlo u meni i oko mene, da živim u dobroti, istini, ljubavi.

Čudotvorna medaljica

1. Što je to?

Bila je, po volji Bezgrešne, predstavljena mladoj redovnici Katarini Laboure, u ukazanju 27. studenog 1830, u Parizu (140, rue du Bac): “Daj izraditi medaljicu po ovom modelu, sve osobe koje je budu nosile primit će velike milosti, milosti će biti tim veće onima koji je budu nosili s povjerenjem”.

Na prednjoj strani medaljice Katarina je vidjela: Bezgrešnu u bijelom, koja ispruženih ruku brani svijet, a iz vrhova prstiju joj izlazi jaka svjetlost; a unaokolo medaljice natpis: O Marijo, bez grijeha začeta, moli za nas koji se tebi utječemo. Sa druge strane medaljice vidjela je: dvanaest zvijezda, u sredini veliko slovo M nad kojim se uzdiže križ; a ispod: srce Isusovo okrunjeno trnovom krunom i srce Marijino, probodeno mačem.

Nakon što su crkvene vlasti dopustile izradu ovakve medaljice i priznali njezino štovanje, brzo se raširila po svem svijetu i donijela nebrojene milosti onima koji su je nosili s pouzdanjem.

Jedno od najvećih čuda (milosti) je obraćenje Židova Alfonsa Ratisbonnea, 20. siječnja 1842., u Rimu, u crkvi S. Andrea delle Fratte. Ovo će obraćenje, 75 godina kasnije, mladog Maksimilijana Kolbea potaknuti još više u ideji osnivanja udruge Vojske Bezgrešne. Mramorno poprsje, koje danas stoji u toj crkvi, podsjeća na toga redovnika, koji je

29. travnja htio svoju prvu misu slaviti upravo u ovoj crkvi, na mjestu gdje je i sam Ratisbonne doživio viđenje Bezgrešne.

2. Dogma Bezgrešnog začeća

Istina vjere koja je upisana na medaljici: O Marijo, bez grijeha začeta ... anticipirala je definiciju što ju je, u ime Crkve, potvrdio papa Pio IX., 8. prosinca 1854; koju je kasnije sama Bezgrešna potvrdila u Lurdu, 1858., predstavivši se Bernardici: “Ja sam Bezgrešno Začeće”.

U ovoj istini se mogu prepoznati barem tri privilegija kojima je Bezgrešna bogata: čistoća njezinog začeća, njezino univerzalno posredništvo, njezino dostojanstvo. Tako Marija, s punim pravom ulazi u tajnu Krista i Crkve.

3. Vojska Bezgrešne i Čudotvorna medaljica

U bogatoj povijesti franjevačke tradicije, Tajna Bezgrešnog Začeća, za Maksimilijana postaje ideal života i apostolata. Uznemiren raznim napadima na Crkvu i Papu, osniva u Rimu

16. listopada 1917 Vojsku Bezgrešne, marijansko-franjevačko-misionarski pokret, otvoren svim kršćanima. “Sveti Franjo je - piše Kolbe - primjer misionara, čiji primjer potiče na apostolat, usmjeren prema spasenju i svetosti duša” (SK 299).

4. Vrijednost Čudotvorne medaljice

Kao vidljivi znak ljubavi prema Bezgrešnoj i kao znak njezine zaštite:

1. Nosi Čudotvornu medaljicu
2. Širi je posvuda
3. Ponudi je onima koji trpe, bolesnicima, onima koji ne vjeruju
4. Predstavi je djeci i mladima

Ne budi praznovjeran! Nemoj stiskati palac ili nositi razne amajlice koje “donose sreću”. Uzmi Čudotvornu medaljicu i vjeruj! Vjeruj u pomoć i zaštitu Anđela čuvara i Bezgrešne Djevice. Moli s pouzdanjem i vjerom molitvu sa medaljice, uz vlastiti dodatak VB i Maksimilijana Kolbea:

O Marijo bez grijeha začeta,
moli za nas koji se tebi utječemo
i za sve one koji se tebi ne utječu,
a naročito za neprijatelje svete Crkve
i za sve one koji su tebi preporučeni!

O Bezgrešna,
Kraljice neba i zemlje,
utočište grešnika i Majko naša ljubljena,
kojoj je Bog povjerio cijelu raspodjelu svoje milosti,
ja, nedostojni grešnik,
prostirem se pred tvojim nogama moleći te ponizno da me primiš cijeloga,
kao tvoju stvar i vlasništvo
i da postupiš onako kako ti želi sa mnom i sa svim mojim sposobnostima

Više o Čudotvornoj medaljici pročitajte u knjizi «Čudotvorna medaljica- dar Bezgrešne» o.Zdravka Tube.

Sv. Marko Križevčanin

Marko Križevčanin posebno nam je drag kao jedan od tri dosad proglašena hrvatska sveca. No i da nije Hrvat morali bismo ga voljeti i diviti mu se, kad vidimo kako je živio za svoju vjeru! Bio je čovjek za kojeg bismo mogli reći da je uvijek “mislio svojom glavom” i tražio svoj put – ostajući pritom uvijek poslušnik i roditeljima, i Crkvi, i Bogu.

Neće Marko u vojnike...

Sveti Marko rodio se u dobroj obitelji graničarskog časnika. Bio je vrlo inteligentan, bistar dječak i roditelji su se trudili da mu omoguće školovanje. Dakako, njihova je želja bila da mali Marko nastavi očevim, vojničkim putem, jer to bi mu otvorilo vrata uspješne i imućne karijere. No, došavši već kao 11-godišnjak u isusovačku gimnaziju u Beč, mladi Marko razmišljao je drugačije... U sebi je osjetio svećenički poziv, i on ga je njegovao...

...već u svećenike!

Natprosječno nadaren, nastavio je studij na isusovačkom sveučilištu u Grazu, gdje

OSOBNIA ISKAZNICA

Ime i prezime: Marko Stjepan Krizin
odnosno Marko Križevčanin ili – kako se sam potpisivao – Marcus Crisinus Croata Crisiensis

Narodnost: Hrvat

Zvanje: svećenik, doktor teologije, magistar filozofije i fizike

Rođen: 1589. u Križevcima

Umro: mučeničkom smrću 1619. u Trnavi

Proglašen blaženim: 1905. od pape Pija X.

Proglašen svetim: 1995. od pape Ivana Pavla II.

Spomendan: 7. rujna

je 1610. stekao titulu magistra filozofije i fizike. Iako je tamo bio vrlo blizak isusovcima, iako se uključio i u njihovu Marijansku kongregaciju, nije se uključio njihovu redu, jer vjerojatno nije u sebi osjećao redovnički poziv.

Putem svećeništva nastavio je koračati na studiju teologije, u Rimu, upisavši se u Njemačko-ugarski kolegij (Collegium Germanicum et Hungaricum). Godine 1615. zaređen je za svećenika, a ubrzo je i doktorirao teologiju.

Pravi “Europljanin”

Marko se nakratko vraća u rodni grad i domovinu, ali kao i toliki drugi školovani Hrvati njegova doba, uskoro odlazi u “veliki svijet” i živi već tada kao pravi “Europljanin”. Tako mladog, a tako sposobnog svećenika poziva ostrogonjski kardinal Petar Pazmany, u svoju biskupiju (današnja Mađarska). Potom ga postavlja na mjesto ravnatelja sjemeništa u Trnavi (u današnjoj Slovačkoj), a kasnije

postaje i upravitelj benediktinske opatije Szeplak kod Košica.

U Košicama je tada bila “utvrda” ugarskih kalvinista, protestanata koji su željeli potpuno protjerati katolike. O malobrojnim katolicima u tom gradu brinuli su se tek isusovci Stjepan Pongracz, Mađar i Melhior Grodziecki, Poljak, s kojima se zbližio i naš Marko.

Vjera nije na prodaju!

S njima se zatekao i 13. srpnja 1619. kad su kalvini lažno optužili katolike za podmetanje požara u gradu. Zapovjednik kalvinske vojske Rakoczy tada ih je svu trojicu zatočio. Tri im dana nisu dali ni jesti ni piti. Pokušali su ih “sломiti” i tako što su im nudili razne visoke položaje i crkvena imanja, samo da se odreknu svoje vjere i postanu kalvini. Sva trojica to su odlučno odbila, pa su ih 7. rujna, nakon stravičnih muka, pogubili. Našem Marku, tada tek 30-godišnjaku, već mrtvome, odrubili su glavu, a tijelo mu bacili u otpadnu jamu. Takvo zvjerstvo potreslo je sve građane, i same kalvine, u kojima naš Marko ionako nikad nije gledao neprijatelje, već se družio s njima, osjećajući zajedništvo po Kristovoj ljubavi.

SVEČEVE RIJEČI BITI SVJESTAN SVOJIH MOĆI

Osjećajući u sebi želju da bude poglavito svećenik, sv. Marko – za vrijeme dok je obavljao dužnost upravitelja jedne opatiije - imao je hrabrosti i iskrenosti i prema sebi, i prema nadređenom biskupu, pa mu je 4. travnja 1619. u pismu napisao: “Ne možemo svi sve. Jedan može jedno, drugi drugo. Moja je narav takva da ne mogu biti upravitelj imanja. Stoga molim da mi se odredi drugačiji način služenja u kojem ću biti korisniji.”

Upravo u tome i jest glavna poruka sv. Marka: ljude se nikad ne smije dijeliti po vjerskom uvjerenju, treba ih znati prihvatiti i s njima živjeti, a pritom se nikad svoje vjere odreći ili je zaniijekati. Jer, čovjek koji je siguran u svoje uvjerenje, nikad se ne mora plašiti tuđih uvjerenja, već mora otkrivati ono što im je zajednič-

Koliko daleko točno možemo ići?

Dakle, vi ste mladić i susreli ste najljepšu djevojku na svijetu. Ona je lijepa, pametna, duhovita, ona je vaša najbolja prijateljica i vaša srodna duša i ne možete ni vjerovati koliko ste sretni što je imate. Vi se vjenčate. Ona zatrudni.

U rađeonici vi prvi vidite i držite svoju malenu djevojčicu. Ona ima vaše oči i bradu vaše žene. Ona je savršena. Vi promatrate taj maleni smotuljak i čudite se kako se nešto tako prelijepo može stvoriti iz ljubavi. Ne možete vjerovati

koliko je volite.

Donesete je kući i vaša žena je odjeva u haljinice na volane i oko glave joj vezuje vrpce jer još nema dovoljno kose. Ona uči hodati na način na koji mala djeca uče, naginjajući se naprijed i održavajući se na nogama, sve dok se ne može održati i ne padne. Bere cvijeće u vrtu i nosi ga svom ocu. Kada uči govoriti, kaže: "Tata". Kada plače, ljuljnjke u očevu naručju čini je sretnom.

Ide u prvi razred. Prvi dan je pratite do škole i ona plače jer je uplašena i jer ne želi da je ostavite. Ali na kraju dana se

vraća kući sretna jer je napravila čestitku na kojoj piše: "Tata, ja (naopako j) te volim."

Već je u četvrtom razredu. Ima nastup svirajuću klavir i vi odlazite s posla ranije da biste tome bili nazočni. Ona vas gleda sa svoga mjesta za kalavirom i smiješi vam se. Svira

kratku pjasmicu koju je napisala sama i posvećuje je svom ocu.

U prvom je razredu srednje škole i sprema se za izlazak s maturantom koji vozi automobil.

Sad mi recite: Koliko daleko je predaleko? Koliko daleko želite da gospodin maturant s automobilom ide s vašom malom djevojčicom? Želite li da on napravi sve što može do spolnog odnosa? Čisto sumnjam.

Ovo je temeljno mjerilo i za muškarce i za žene. Čistoću živite kada se prema osobama s kojim izlazite ponašate na način kako biste htjeli da se gospodin maturant ponaša prema vašoj malenoj djevojčici. Kraj priče. To je istinska ljubav. To je traženje onoga najboljeg za

Sveti Ivan Nepomuk – zaštitnik od voda

Međimurje, kraj med dvema vodama, Murom i Dravom, često je bilo žrtva njihovih velikih voda, koje su plavile ne samo dijelove i mjesta uz rijeke, već i veliki dio središnjeg i donjeg Međimurja. O tomu govore mnogi zapisi, sjećanja ljudi, ali i ostaci korita potoka koji su presijecali Međimurje i spajali Dravu i Muru. Tako je i potok Sratka (Skratka) prenosio vode Drave od Kuršanca prema Donjem Pustakovcu, gdje se jedan krak potoka odvajao prema Čakovcu, Donjem Kraljevcu, Goričanu i Muri, a drugi krak vodi preko Donjeg Pustakovca prema Palinovcu, Svetom Jurju u Trnju, Hodošanu i prema Trnavi i Muri. O veličini potoka i količini vode koju je prenosio i zadržavao i danas je vidljivo po koritu čiji se ostaci dobro vide kod željezničke postaje u Čehovcu. Posljednja velika voda zabilježena je u proljeće 1950., kada je dravska voda kroz ostatke ovog potoka došla do Čehovca. Voda je pored mosta na cesti Sveti Juraj u Trnju – Čehovec – Prelog

prelila cestu na još pet mjesta, tako da je cestu trebalo prekopavati, te poplavila polja zapadno od ceste Čehovec – Prelog. Poplava na tom dijelu zabilježena je još i 1954., ali manjeg karaktera. Izgradnjom hidrocentrale i regulacijom Drave i naspila uz nju prestale su ove poteškoće.

Da su na tom području poplave imale veće razmjere i učestalost, dokazuju nam i kapele, poklonci i pilevi, koje je narod ovog kraja podizao zagovarajući se svetom Ivanu Nepomuku – zaštitniku od vode. Tako je

kapela u Hodošanu posvećena svetom Ivanu Nepomuku, u Čehovcu je uz potok Skratku (Sratku – «dol») podignut poklonac (pil) sv. Ivanu Nepomuku, u Donjem Kraljevcu također se nalazi poklonac istom svecu, a u Prelogu se nalazi pil. Poklonac sv. Ivana Nepomuka susrećemo još u Murskom Središću, Gornjem Koncovčaku i Dekanovcu, a pileve u Kotoribi i Martinskom bregu – Štrigova, dok su kapele podignute u Novom Selu – Novo Selo Rok, Držimurcu, Podbresu i Gibini, a u Raskrižju je crkva posvećena sv. Ivanu Nepomuku.

25. kolovoza 2005., u vrijeme kada je Mura svojim velikim naletom i visinom vode od 507 cm kod Murskog Središća – najviši vodostaj od kada se bilježi visina vodostaja Mure na području Međimurja, poplavila mjesta i naselja uz Muru, u Čehovcu je obnovljen i preseljen gotovo razrušen i uništen poklonac, «pil», Sv. Ivanu Nepomuku.

Poklonac – «pil» je blagoslovio i vodio Svetu misu pred gotovo tristo mještana i gostiju župnik župe Sveti Juraj u Trnju vlč. Darko Kelemenčić, koji se tom prilikom zahvalio mještanima na dobrovoljnim priložima, radu i materijalu koji su dali za obnovu «pila». Zahvalio je i gđi Branki Glavina na darovanom zemljištu. Idejne projekte i nacrt za poklonac izradio je Valent Blažeka, a kip sv. Ivana Nepomuka restaurirao je Ivan Vadlja iz Ivanovca. Budući da je bila na starom kipu uništena glava i ruke, majstor Vadlja izradio je novu glavu i ruke na kipu sv. Ivana Nepomuka u Čehovcu.

Tomo Blažeka

PRVO PROŠTENJE BDM KRALJICE

U Donjem Pustakovcu 22.8.2005. proslavljeno je prvo proštenje BDM Kraljice.

Misno slavlje predvodili su vlč. Mijo Horvat i naš župnik vlč. Darko Kelemenčić, ispred mozaika BDM Kraljice, autora Vladimira Megliča.

Poslije misnog slavlja održan je konjički turnir u preponskom jahanju, a iz naše župe sudjelovali su Tomislav Čavlek i Saša Kramar

Proštenje u Donjem Hrašćanu

Donji Hrašćan mjesto sa 150 kuća i oko 600 stanovnika slavi svoje godišnje proštenje posvećeno sv. Obitelji. U mjestu postoji kapela u središtu naselja, te pil na putu prema Guleščaku. Oba sakralna objekta posvećena su sv. Obitelji.

Budući da sv. Obitelj kao blagdan dolazi pred samu Staru godinu u sredini zime, neprikladno je, sa svim vanjskim obilježjima, održavati proštenje tada. Stoga je određeno da će se proštenje održati svake godine prve nedjelje poslije blagdana uzvišenja sv. Križa, što najčešće dolazi treće nedjelje u mjesecu rujnu.

Običaj je da se na proštenje poziva najbliža rodbina iz drugih mjesta. Rado dolaze i mnogi koji su morali napustiti Donji Hrašćan i sada žive diljem domovine i izvan nje. Središnji događaj je sveta misa koja se održava u kapeli. No, kako je kapela vrlo mala u nju jedva stanu svećenik, ministranti i nekoliko ljudi. Kroz otvorena vrata i prozore misi je nazočno mnogo proštenjara

koji su rasuti oko kapele, u parku i okolnim ulicama, te pomoću razglasa mogu sudjelovati u misnom slavlju.

Sve je popraćeno vanjskim obilježjima. Tu su mnogobrojni štanti s igračkama, licitar, te ringišpili s mnogim zabavnim igrama za djecu. Proštenje svakako najnestrpljivije iščekuju djeca. Bogata ponuda svakakvih igračaka i igara njima je najljepši događaj proštenje. Oni pak koji sada predstavljaju srednju i stariju generaciju, dobro se sjećaju kako se nekako vrtjelo na ringišpilu. Nije bilo motornog pogona nego su dečki okretali vrtuljak gurajući ga, kako bi se vrtjeli kada dođu na red.

Sama kapela nalazi se na središnjem trgu, a sagrađena je negdje prije 1873. godine. Uz kapelu je 1967. sagrađena trafostanica koja je nagrdila prostor. Tadašnje komunističke vlasti nisu željele poštivati želju mještana da se trafostanica sagrađi negdje drugdje. To se dogodilo u mnogim mjestima Međimurja, tako da danas u nekoliko desetaka mjesta trafostanice strše uz crkve na najljepšim mjestima u selu. Zbog dotrajalosti velike vlažnosti kapela doživljava 1989. potpunu obnovu. Temelj je prerezan i napravljena je izolacija od vlage, a statika je učvršćena dodatnim vanjskim temeljnim zidom. Skinuta je sva žbuka iznutra i izvana te ponovno ožbukana i obojena. Izvedena je instalacija za struju. Toranj je presvučen bakrenim li-

ljen je novi stol za oltar. Kip sv. Obitelji je obnovljen. Ugrađena je nova stolarija. Na taj način kapela je sačuvana i dugo vrijeme će odolijevati vremenu. Zvono je elektrificirano 2003. zanimljivo je da je u kapeli, koja ima svega 8 m² unutarnjeg prostora, bila smještena i propovjedaonica, koja je šezdesetih godina prošlog stoljeća izvađena ali na žalost nije sačuvana. Pilek je sagrađen 1907. tada je kameni kip sv. Obitelji prenesen u pilek, a u kapelu je postavljen novi drveni kip sv. Obitelji. Pilek je također temeljito obnovljen 1984. Izvedena je nova žbuka i novi krov. Kipovi su bili u vrlo lošem stanju, slomljenih glava i ruku jer su bili predmet dječje igre ili loše namjere, u vremenu kada to nije bilo svetogrđe. Ponovno su obnovljeni, a na vrata i prozore postavljene su rešetke. Na njemu je 1989. zajedno s kapelom izvedena izolacija od temeljno vlage. Ove godine je nanovo učvršćen temelj te su ponovno obojeni svi zidovi i uređen okoliš.

I tako se u Donjem Hrščanu sve okreće oko sv. Obitelji. Možda i ta činjenica doprinosi spoznaji o kojoj se govori u okolnim mjestima, da u Hrašencani složni, da rado jedni drugima pomažu i da žive kao jedna velika obitelj.

Božidar Kolarić

MODRAVE

Već tradicionalno treću godinu za redom mladi naše župe sudjelovali su u duhovno rekreativnom kampu Modrave. Iz naše župe na Modravama bili su: Lidija Sinković, Jurica Kos, Mateja Vuk, Martin Kolarić, Pavao Vlahek i Igor Ivković

Pješice na Bistricu

Mladi župa Prelog i Sveti Juraj u Trnju, kojima su se pridružili po jedan župljanin župa Sveta Marija i Donji Vidovec, od 28. do 30. srpnja hodočastili smo u svetiš- te Majke Božje Bistričke. Nas 17-ero pje- šice smo krenuli na put dugačak 70 km u četvrtak nakon jutarnje mise u Prelogu na kojoj smo primili svečani hodočasnički blagoslov. Te subote, 30. kolovoza, bio je i dan župnih zavjetnih hodočašća župa Prelog i Sveti Juraj u Trnju, tako da su se nama hodočasnicima pješacima u subotu pridružili brojni župljani koji su na Mari- ju Bistricu pristigli autobusima i osobnim automobilima.

Dva su dana hoda bila potrebna da bi se došlo do cilja. Prvi smo dan prošli više od 45 kilometara do Podruta, gdje smo u crkvi proveli noć, za što se može zahva- liti susretljivosti domaćeg župnika fra Zdravka Tube. Drugi dan, koji je sadrža- vao put od oko 25 kilometara, bio nešto lakši, no on je uz novostečene žuljeve mo- rao trpjeti i one od proteklog dana. Sunce nije imalo milosti prema hodočasnicima, jer su temperature dosezale i 38 °C, pa je zato svako stablo uz put bilo vrlo cijenje- no. Vode se popilo nemjerljivo, a broj žu-

ljeva je dosezao brojku 10 po osobi. Daka- ko, ni hladovina nije bila bez zubi: komarci su radili prekovremeno. Broj uboda bio je i do trideset po svakoj nozi.

Noć s petka na subotu proveli smo u pod- nožju Kalvarije u šatorima ili pak pred nji- ma spavajući u vrećama za spavanje. Ujut- ro smo se pridružili zajedničkom Križnom putu i svečanom euharistijskom slavlju. Povratak ipak nije bio pješice, već zajedno s ostalim župljanima, autobusima.

Na tu vrstu hodočašća odlučili smo se radi oživljavanja tog starog načina kojim su ho- dočastili naši djedovi i bake.

Zaključak u brojevima

- broj hodočasnica - 2
- zbog žuljeva posjetilo liječnika u Mariji Bistrici - 3
- hodočasnika stiglo na cilj uz kratku po- moć automobila - 3
- hodočasnika odustalo zbog ozljeda - 3
- broj šatora - 5
- ukupan dojam - 5
- prosječan broj žuljeva po osobi - 5
- najveći broj žuljeva po osobi - 10
- broj žuljeva župe Sveti Juraj u Trnju - 13
- na cilju se pojavilo - 14
- krenulo nas je - 17
- prijeđenih kilometara - 70
- maksimalan broj izbrojenih uboda koma- raca na jednoj osobi - 71
- ispijeno litara vode - nemjerljivo

STATISTIKE

KRŠTENI (OD 28. OŽUJKA 2005. DO DANAS)

DENI VADLJA (ČEHOVEC)

RENE LONČARIĆ (PALINOVEC)

ILIJA BLAŽEKA (ČEHOVEC)

LEONA NOVAK (ČEHOVEC)

GRETA BLAGUS (DONJI PUSTAKOVEC)

DINO KONTREC (SVETI JURAJ)

LUCIJAN TOT (TURČIŠĆE)

NINO BLAGUS (HODOŠAN)

BORNA DOMINIĆ (ČEHOVEC)

SAMANTA KOLENDA (HODOŠAN)

KEVIN BRUMEN (PALINOVEC)

RENATO HORVAT (ČEHOVEC)

IVANA VADLJA (SVETI JURAJ)

MATIJA OVČAR (ČAKOVEC)

MIA ŠAFARIĆ (PALINOVEC)

MARIJA PURIĆ (ČEHOVEC)

LUKA TOMAŠIĆ (PALINOVEC)

TARA MATJACIĆ (SVETI JURAJ)

NOA PANIĆ (DONJI PUSTAKOVEC)

NIKA BERMANEC (ČEHOVEC)

WILLIAM PANKAS (DONJI HRAŠĆAN)

LANA FAJIĆ (SVETI JURAJ)

LOVRO NOVAK (DONJI HRAŠĆAN)

MARKO KRZNDAR (HODOŠAN)

LANA NARANĐA (HODOŠAN)

EUGEN BOGOMOLEC (TURČIŠĆE)

LEA KOVAČ (HODOŠAN)

LUKA ZRNA (ČEHOVEC)

TEA KUČANDI (HODOŠAN)

LAURA KRAMAR (DONJI PUSTAKOVEC)

LEON KATANEC (SAVSKA VES)

ANTONIO ŠIPOŠ (TURČIŠĆE)

HANA KATARINA RADIKOVIĆ (KOTORIBA)

PAOLA VADLJA (ČEHOVEC)

KRSTILI STE SE ILI VJENČALI-SVAKAKO PREDAJTE FOTOGRAFIJU
TOG DOGAĐAJA NAŠEM ŽUPNIKU, TE ĆE VAŠA SVEČANOST BITI
POPRAĆENA I U OVOM LISTU.

VJENČANI (OD 9. TRAVNJA 2005. DO DANAS)

DENIS VARGA I IVANA HORVAT
PATRIK KRNJAK I TANJA NOVAK
DANISLAV KOLENDA I IVANA HRŽIĆ
THOMAS NICKEL I KARMEN ZELENIC
TOMISLAV ŠOLTIĆ I SANJA SABOL
MARIO KOSTEL I KRISTINA MIŠČIN
SAŠA BERMANEC I MAJA MEGLIĆ
SAŠA MIHOCEK I ŽELJKA VAROVIĆ
BLAŽENKO KRZNDAR I SILVIJA MIHOCEK
KRISTIJAN VRANOVIĆ I KRISTINA KATANČIĆ
DARKO PATAFTA I KRISTINA ZADRAVEC
DANIJEL NOVAK I JULIJA KUHANEC
IVICA NOVOSEL I IRENA KIVAČ
KRISTIJAN ČAVLEK I DIJANA KUKEC
IVICA KOVAČIĆ I IVANA GLAVINA
NENAD BARETA I IVANA PURIĆ
VLADIMIR TRAKOŠTANEC I IVANA JURMIĆ
DAVOR BORKOVIĆ I ANDREJA ŠPIRK
DANIJEL KUSTIĆ I JADRANKA PATAFTA
SANI ZELENIC I TAMARA KOŠAK
RALF GEISLER I KSENJA VOZLIĆ
KRUNOSLAV HORVAT I IVANA LONČARIĆ
MARIJAN ŠIPOŠ I MARIJA MATIJEVIĆ
MATIJA HRANJEC I KAROLINA KONTREC
DEJAN CIRKVENČIĆ I ANA STRNIŠČAK
ŽUPLJANI VJENČANI U DRUGIM ŽUPAMA (DO 17.09)

DANIJEL SAKAČ I IVANA MATI
VLADIMIR GRANATIR I NATAŠA KOLMAN
MARIJAN SABADI I ŽAKLINA HABULA
MIŠO ŠEGOVIĆ I JOSIPA OBADIĆ
DEJAN LIPIĆ I MARIJANA MEZGA
GORAN KOŠAK I KRISTINA VARGA
ĐURO LOPARIĆ I IVANKA CVETKO
KRISTIJAN GLAVINA I MIHAELA JAKŠIĆ

~~IVICA KALŠAN I IVANA JANČEC~~

KRSTILI STE SE ILI VJENČALI-SVAKAKO PREDAJTE FOTOGRAFIJU
TOG DOGAĐAJA NAŠEM ŽUPNIKU, TE ĆE VAŠA SVEČANOST BITI
POPRAČENA I U OVOM LISTU.

UMRLI (OD 15. OŽUJKA 2005. DO DANAS)

MIJO ČANADI (PALINOVEC) UMRO 10.03.2005

JELENA KEROVEC (PALINOVEC)

MONIKA BLAGUS (ČAKOVEC)

DRAGO PANDUR (HODOŠAN)

MARIJA DOLENEC (PALINOVEC)

ANTUN ŠVENDA (ČEHOVEC)

JULIJA KUHANEC (HODOŠAN)

IVAN PURIĆ (ČEHOVEC)

KATARINA ČAVLEK (SVETI JURAJ)

FRANCISKA ZELENIC (PALINOVEC)

GREGOR BLAGUS (HODOŠAN)

JURAJ JANKOVIĆ (HODOŠAN)

STJEPAN BARIĆ (DONJI HRAŠĆAN)

KATARINA ČAVLEK (ČEHOVEC)

LENARD KOŠAK (TURČIŠĆE)

ANA BLAŽINČIĆ (ZAGREB)

ANTUN JEĐUD (ČEHOVEC)

ANTUN JURČEC (DONJI HRAŠĆAN)

KATA MATIĆ (ČEHOVEC)

ROZALIJA VADLJA (HODOŠAN)

MARIJA SABOL (PALINOVEC)

MARIJA ŠTIMEC (TURČIŠĆE)

STJEPAN KOLONIĆ (HODOŠAN)

KATA KUCHAR (DONJI PUSTAKOVEC)

AGATA VAROVIĆ (PALINOVEC)

MARIJA KORPAR (ČEHOVEC)

JUSTINA BRUMEN (PALINOVEC)

ZVONIMIR ŠTIMEC (TURČIŠĆE)

JELICA PUHANIĆ (DONJI KRALJEVEC)

MARIJA SERC (DONJI HRAŠĆAN)

KRSTILI STE SE ILI VJENČALI-SVAKAKO PREDAJTE FOTOGRAFIJU
TOG DOGAĐAJA NAŠEM ŽUPNIKU, TE ĆE VAŠA SVEČANOST BITI
POPRAĆENA I U OVOM LISTU.

U SPOMEN I SIJEĆANJE

DANA GOSPODNJEG 28. SVIBNJA OVE GODINE NAPUSTIO NAS JE NAŠ DRAGI ŽUPLJANIN I CRKVENI ODBORNIK LEONARD KOŠAK IZ TURČIŠĆA. NJEGOVU LJUBAV PREMA SVOJOJ OBITELJI, CRKVI, DRAGOM TURČIŠĆU MOŽDA JE TEŠKO NAPISATI U PAR OVIH REDAKA, ALI SJEĆANJA SE BUDE I POMISAO DA JE S NAMA TU I DA NAS NIJE OSTAVIO. OD RANE MLADOSTI BIO JE UZ SVEĆENIKA, NIJE SE BOJAO PRED NIKIM ISKAZIVATI SVOJU VJERU, TE JOŠ VIŠE SVAKOG JE POTICAO DA BUDE VJERAN BOGU. MENI KAO MLADOM ŽUPNIKU PUNO JE POMOGAO A NADASVE I MOJIM PRETHODNICIMA. NE MOŽEMO ZABORAVITI NJEGOVU RADOST JER JE I PO KIŠI I SNIJEGU NA SVOJEM BICIKLU DOLAZIO NA SVETE MISE U ŽUPNU CRKVU, HODOČASTIO U MNOGA SVETIŠTA, TE CIJENIO SVOGA ZAŠTITNIKA SVETOG LEONARDA. IAKO SAM MU MNOGO PUTA ZNAO PRED LJUDIMA U TURČIŠĆU REĆI DA JE PRAVI

MINISTRANT, ON SE NIJE SRDIO, NEGO JE S PONOSOM SLUŽIO I POMAGAO ZA OLTA-ROM. BUDUĆI DA U HLADNOM MJESECU SIJEČNJU IMAM IMENDAN, ON JE UVIJEK RADOSNO DOLAZIO I ČESTITAO MI PO LIJEPOM MEĐIMURSKIM OBIČAJU. VESELILO GA SKUPLJANJE STARIH PREDMETA I S RADOŠĆU BI TO U DVORIŠTU POKAZIVAO. NA BLAGDAN TIJELOVA POSLJEDNJI PUT SMO SE VIDJELI I RADOVALI ŠTO ĆEMO USKORO BLAGOSLOVITI OBNOVLJENU KAPELICU SVETOG KRIŽA, TE ONAKO U ŠALI GOVORILI KOME ĆE PRVI PUT ZAZVONITI ZVONO NA STRUJU, NE ZNAJUĆI DA ĆE UPRAVO TO ZVONO POZVATI NJEGOVU DUŠU U ŽIVOT VJEČNI. OSTAVIO JE LIJEPI PRIMJER KRŠĆANSKOG ŽIVOTA I POTICAJ ZA MLADE DA I ONI ČINE TAKO. NEKA GA DRAGI BOG NAGRADI U VJEČNOSTI I UDIJELI POKOJ VJEČNI.

DARKO, ŽUPNIK

Idu slon i miš pustinjom. Slon zgazi miša. Nakon par sekundi miš izađe iz pijeska, a slon mu kaže: “oprosti, oprosti”. Miš mu odgovori: “Ma ništa, to se moglo i meni dogoditi!”

Šli mrav i slon preko mosta i most se sruši. Onako dok ih je bujica nosila više mrav slonu: - Ja sam lijepo rekao da idemo jedan po jedan.

Razgovaraju dvije mačke. Prva: “Mijau!” Druga: “Mijau, mijau!” Prva: “Ne mijenjaj temu.”

Drže se dva slona za surle i pita slonica slona: -Dragi, da li ti mene voliš ili me samo vučeš za nos?

Pitaju zeca koja mu je najdraža igra, a on odgovori: -Šah! Zašto baš šah? Zato jer jedino tamo mogu pojesti lovca.

Kralj lav sazva sve životinje na sastanak. Svi su došli na vrijeme, osim stonoge koja je zakasnila. Lav je ljutito upita: -Zašto ti kasniš? -Na vratima je bio natpis “Obriši noge”- mirno odgovori stonoga.

Ide pilić ulicom i puši. Zaustavi ga kokot i kaže : “Što je mali, zašto pušiš” Pilić zavrti očima. Kokot će na to:”Mali ne budi drzak, reći ću te mami”.A pilić će mrtav hladan: “Pih, samo ti reci ja sam iz inkubatora”

“Što se tiče onog dana i časa, o tome nitko ništa nezna; ni anđeli na nebu, ni Sin, već jedino Otac. Budite oprezni! Bdižite, jer ne znate kad će doći to vrijeme!”

Mk 13, 32-33

